



Η Αετική εμφάνιση αυτού του Mi-26 «Halo» είναι απόμεινάρι της υπηρεσίας του σε ειρηνευτική αποστολή του ΟΗΕ. Carlo D'Amico/MIAS

«Πρόγραμμα για την εξέλιξη των ενόπλων δυνάμεων έως το 2005», που έβαλε προτεραιότητες στην αναδιοργάνωση και μελλοντική διάρθρωση των Ε.Δ. σε αντιστοιχία με τους εθνικούς στόχους, τις απειλές που αντιμετώπιζε η χώρα αλλά και τις οικονομικές της δυνατότητες. Μέσα στα πλαίσιά του εξελίσσονται επιμέρους προσπάθειες για την περαιτέρω μείωση των οροφών του οπλοστασίου, το μελλοντικό εξοπλισμό με σύγχρονα όπλα, και την αναδιοργάνωση των ουκρανικών ενόπλων δυνάμεων ώστε να παραμείνουν αξιόμαχες στο επιθυμητό πλαίσιο.

Στόχος του προγράμματος είναι, αν και θεωρείται αμφίβολο ότι θα τηρηθεί το χρονοδιάγραμμα έως το τέλος του 2005, η συνολική δύναμη των ουκρανικών Ε.Δ. να μειωθεί από το επίπεδο των 375.000 στους 275.000 άνδρες, ενώ 22.000 ακόμη θέσεις που σήμερα κατέχουν στρατιωτικοί θα στελεχωθούν από πολίτες. Έχει επίσης αποφασιστεί να μειωθεί η δύναμη πέντε αεροπορικών μεραρχιών, να αναδιοργανωθούν πέντε μηχανοκίνητες μεραρχίες σε ανεξάρτητες ταξιαρχίες και να δημιουργηθούν μονάδες όπου θα αποθηκευτεί υλικό και εξοπλισμός για τις μονάδες εφεδρείας. Στα πλαίσια αυτά προγραμματίζεται η περαιτέρω μείωση του αριθμού των αρμάτων κατά 400, των μαχητικών αεροσκαφών κατά 289, των ελικοπτέρων κατά 189 και των πολεμικών πλοίων πρώτης γραμμής κατά 11. Τα οικονομικά οφέλη που θα προέλθουν από τις μειώσεις αυτές, θα χρησιμοποιηθούν για την αγορά σύγχρονων οπλικών συστημάτων.

Το πρόγραμμα αναδιοργάνωσης προβλέπει επίσης τη δημιουργία Σώματος Ταχείας Αντίδρασης μέσα στο στρατό Ξηράς μέχρι το τέλος του 2005, που θα υποστηρίζεται από αεροπορικό σώμα στις τάξεις της αεροπορίας και ναυτικό κλιμάκιο. Οι μονάδες αυτές θα μπορούν να επιχειρούν συνδυασμένα αλλά και ανεξάρτητα κάτω από μια ενοποιημένη δύναμη και σε στενή συνεργασία μεταξύ τους. Η σχετική διαδικασία είχε ξεκινήσει κατά τη Διάσκεψη της Μαδρίτης, όταν ο τότε πρόεδρος της Ουκρανίας Κούτσμα υπέγραψε την ειδική χάρτα συνεργασίας NATO-Ουκρανίας που περιγράφει τις πολιτικές υποχρεώσεις της κάθε πλευράς. Στον άξονα αυτό, στις 23 Απριλίου 1999, εγκαταστάθηκε στο Κίεβο γραφείο συνδέσμου του NATO. Σήμερα η Ουκρανία διατηρεί καθεστώς μη πυρηνικής και ουδέτερης χώρας, ενώ παράλληλα παραμένει σταθερά προσανατολισμένη στη διατήρηση καθεστώτος ειρήνης και σταθερότητας στην περιοχή, υποστηρίζοντας επίσης τις προσπάθειες του ΟΗΕ σε διάφορες περιοχές του κόσμου.

### «Αεροπορία Στρατού»

Λίγο πριν από τη διάλυσή της, η τότε ΕΣΣΔ μετέφερε τα περισσότερα εξοπλισμένα και μεταγωγικά ελικοπτερα που επιχειρούσε η αεροπορία (Voyenno Vozdushniye Sili) στο στρατό. Το 2003, η Ρωσική Ομοσπονδία ανέτρεψε αυτή την απόφαση, αλλά στην Ουκρανία όλα τα στρατιωτικά ελικοπτερα βρίσκονται κάτω από τον επιχειρησιακό έλεγχο της αεροπορίας στρατού, εκτός από αυτά που χρησιμοποιεί η αεροπορική ακαδημία στο Χάρκοβο, κάποια ελικοπτερα για τη μεταφορά στελεχών της αεροπορίας που βρίσκονται στη Βίνιτσα, και τα Mi-8PPA (Hip K), το σύνολο των οποίων χρησιμοποιεί η αεροπορία.

Το πρόγραμμα αναδιοργάνωσης των Ε.Δ. προβλέπει σημαντικές αλλα-

### Mil Mi-24V (Izdelye 242) «Hind-E»

Η έκδοση αυτή ήταν η βασική παραγωγή των εργοστασίων Αρσένιεφ και Ροστόφ, που έφτασε τα 1.435 ελικοπτερα, τόσο για τις ανάγκες των σοβιετικών δυνάμεων όσο και για εξαγωγή (σαν Mi-35), υιοθετώντας το αντιαρματικό οπλικό σύστημα 9K113V Shturm-V σε συνδυασμό με το σύστημα σκόπευσης Raduga-Sh. Πρακτικά όμοιο με το Raduga-F, προσέθετε ικνλάτη υπερύθρων ώστε να συνεργάζεται με το υπερηχητικό βλήμα 9M114 Kokon, ενώ το σκοπευτικό ASP-17 χρησιμοποιείτο για μη κατευθυνόμενα όπλα με την υποβοήθηση του ραντάρ ντόπλερ προήγησης DISS-15. Έως και οκτώ 9M114 μπορούσαν να μεταφερθούν, τέσσερα στους ακροπερύγιους φορείς και τέσσερα σε δύο πτερυγικούς πυλώνες, ενώ οι υπόλοιποι φορείς κάτω από τις πτέρυγες μπορούσαν να μεταφέρουν μόνο μη κατευθυνόμενα όπλα. Εναλλακτικά, τέσσερα βλήματα αέρος-αέρος 9M32M Strela-2M τοποθετούνταν στα ακροπερύγια αντί των Kokon για αυτοπροστασία και προσβολή εχθρικών ελικοπτέρων. Τα «Hind-E» έφεραν σύστημα προειδοποίησης RWR SPO-15 και παρεμβολέα υπερύθρων L-166. Ο τελευταίος χρησιμοποιούσε ένα θερμαντικό στοιχείο πίσω από κεραμικές επιφάνειες και δημιουργούσε έτσι ψευδή ίκνη υπερύθρων, αρκετά αποτελεσματικά εναντίον βλημάτων με αισθητήρα